

מ"ת 17117/11 - מדינת ישראל נגד מוחמד עלי, נdal סיאם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

מ"ת 16-11-17117	15 בנובמבר 2016	בביני:
	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חן בן שלום (פ"מ י-ם, פלילי) <u>המבקשת</u>	נגד
	1. מוחמד עלי, עו"כ עו"ד רמי עותמאן	עו"כ עו"ד אלי צץ המשיבים
	2. Ndal Siam	

החלטה

- עניינה של החלטה זו בבקשת לארכת מעצרם של שני המשיבים עד תום ההליכים בת.פ.
.1. 17093-11-16
- בתיק הפלילי הנ"ל הוגש נגד שני המשיבים כתב אישום אשר בו הם מואשמים בעבירה שוד בנסיבות חמירות, שענין לכך שהעבירה בוצעה בחבורה.
.2
- בפרק "העובדות" שבכתב האישום מתוארת השתלשלות העניינים הרלבנטיים באופן הבא:
 - במועד שאינו ידוע במדוקק למאשימה, עובר ליום 30.10.16 קיבלו ח.ג. (להלן-"המתלון") ואחוטו במתנה שני מכים פלאפון מסוג אייפון 7 (להלן-"הפלאפונים") מקרוב משפחתם המתגורר בארץ הברית, וגמרה בלילה החלטה למכור את הפלאפונים.
.1
 - מספר ימים קודם ליום 30.10.16 נפגשו המתלון ונאשם 1, אשר להם היכרות מוקדמת, בתל אביב. המתלון סיפר לנאשם 1 כי קיבל את הפלאפונים וכי מעוניין למכור אותם בסכום של 9,500 ש"ח, נאשם 1 אמר כי הוא מעוניין והשניים סיכמו כי נאשם 1 ירכוש את הפלאפונים.
.2
 - ביום 30.10.16, בשעה שאינה ידועה במדוקק למאשימה, שוחחו המתלון ונאשם 1 טלפונית וקבעו כי יפגשו בשעות הערב באזורי מחסום 300 על מנת לבצע את העסקה.
.3
 - בשעה 21:00 עלה המתלון על רכבו של סامر מוחתסב (להלן-"סامر"), חברו של המתלון המשמש כנגן הסעות, וביקש ממנו, לאחר תיאום עם הנאשם 1, להסייעו בסימון למסעדה "מלך השניצל" המזקיה בין שכונת גילה לשכונת בית צפה (להלן-"המקום").
.4

5. כאשר הגיעו למקום ירד המתלוון מרכבו של סامر כшибיו שקית וניגש אל הרכב מסוג מאודה 3 בו המתין הנאשם 1. שהתקרב המתלוון לרכב הבהיר בנאשם 2 ישב במושב הנהג ובנאשם 1 ישב במושב שלו וכן בשניים, שהותם אינה יודעה למאשימה, עומדים מחוץ לרכב (להלן - "האחרים").
6. המתלוון נכנס לרכב והתיישב על רצפת המושב לצד הנהג ומסר לנאשם 1 את הפלאפונים. נאשם 1 בתגובה ביקש ממנו לזרז מעט על מנת שיוכל לפתח את תא הcephot ולהוציא שם את התשלום.
7. ואולם, על פי תוכנית מוקדמת שركם הנאשם 1 עם הנאשם 2 והאחרים, כאשר זו המתלוון מבוקש, שלף הנאשם 1 מתא הcephot מיכל גז מדמייע והחל להתיז על המתלוון בפניו. בשלב זה החלו הנאים והאחרים לתקוף את המתלוון ולהכותו אותו בעיטות ובאגروفים תוך שהוא שכוב על הכביש בסמוך לרכב, עיניו פגעות מן הגז שהווער לעברו והוא מנשה לתגובהן. בד בבד מסר נאשם 2 לנאשם 1 סכין אשר אורך הלם שלה כ-15 ס"מ וצעק לו "תזכיר אותו", ונאשם 1 הצמיד את הסכין לצווארו של המתלוון תוך שהוא מאים עליו.
8. סאם, אשר המתין ברכבו למתלוון על מנת להסיע אותו לירושלים, שמע את צעקותו של המתלוון וניגש למקום. כאשר ראה את המתרחש הדף את הנאשם 1 מעל המתלוון ובקש ממנו שיוריד את הסכין, והנאשם בתגובהו התיז גם לעברו של סאם ממכיל הגז. סאם הצליח להרים ולקחת את המתלוון ואילו הנאים והאחרים מיהרו להיכנס לרכב ולהימלט מן המקום כאשר הפלאפונים ברשותם.
9. כתוצאה מעשייהם של הנאים והאחרים נזקק המתלוון לטיפול עיניים וכן גרמו לו חבלות בברכו ובבטנו".
4. سنגוריהם של שני המשיבים צינו כי "לצורך הדיון אנו מוכנים להניח כי התקיים מפגש בין המתלוון לבין המשיבים 1 ו-2 פחות או יותר בשעות הנטוונות". עם זאת, את עמדתם בעניין הריאות לכואורה סיכמו באמירה כי "אנו טוענים שאין ראיות לכואורה. טכנית מבונן החלש ביותר יש ראיות. כאשר מוסיפים לזה את מחדלי החקירה של המשטרה זה יכול להגיע לאפס" (ראו פרוטוקול, ע' 3, ש' 15-14, ש' 22-23). בהמשך לכך לא נתקרכה דעתם עד שטענו בנושא הריאות לכואורה בפירות רב ביותר (ב"כ המשיב 2 אף הוסיף טיעון בכתב לאחר הטיעון המפורט שבמהלך הדיון), אשר ספק אם ניתן יהיה להגעה לכודgmento במסגרת היסכומים בתיק העיקרי, שיישמעו לאחר סיום התביעה כל הריאות. דומה שנשתכחו מהם האזהרות שלא לנוהג כך ולשמור טענות מסווג רוב הטענות שהעלו להליך העיקרי וכן מה שנפסק כי הדבר בה נבחנת השאלה אם יש ראיות לכואורה הינה מבט כולל על מכלול הריאות (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 2653/99 זiad נ' מדינת ישראל, 26.4.99). בקשר לכך נקבע גם כי "אין זה מתקיים של בית המשפט, לעת זו, לעסוק בניתוח מפורט ומודדק של הריאות המסביר את המשיב בעבורות המוחסנות לו" (בש"פ 6187/95 מדינת ישראל נ' אל עbid, 17.10.95).

- .5. בחנתי את חומר הראיות שבתיק החקירה, תוך שהנחיתי עצמי בהחלטות האמורות והייתי עיר ומודיע לפרטים הרלבנטיים.
- .6. בחינת הראיות באופן האמור מעלה כי יש ראיות לכואורה במידה מסוימת למעצר שני המשיבים עד תום ההליכים וכי בוודאי שאין אנו במצב שבו מה שקשרו בראיות מצדיק שחרור מיידי של מי מן המשיבים.
- .7. במה שנוגע לראיות לכואורה אוסף ואציג כי עיקרן באלה:
- אישור המשיבים בדבר מפגש עם המתلون (כн"ל בסעיף 4).
 - גירושת המתلون.
 - גירושתו של נהג ההסעות (סامر) בדבר החזקת הסכין ואיום ברור על חייו של המתلون (ראו למשל, ע' 2 להודעתו, ש' 29-39).
- .8. מזכיר צפיה בסרטון מ-16.11.2, אשר כבר נאמר כי "המתואר בו אינו עולה בקנה אחד עם גירושתו של [מוחמד עלי]" (ראו החלטת כב' השופט יונגרד מ-16.11.3 בעמ"י 9177-11-16).
- .9. גירושאות בעיתיות של המשיבים בהודעותיהם, אשר גם אין עולה בקנה אחד עם הסכמתם בדין (כн"ל בסעיף 4 ובס"ק (א) דלעיל, שבאה, בין היתר, בזכות איונים בדבר מקומות הימצאים, כעולה מדברי ב'כ המבוקשת בפרוטוקול, ע' 3, ש' 17-20 שקדמו להסכם הנ"ל, המתועדת שם, בש' 22-23).
- .10. בהמשך לכל המצוין בכלל, גם אין ממש בטענה בדבר מחדלי החקירה, כביכול, מכל מקום, אין בה כדי להביא לתוצאה שונה.
- .8. בהמשך לכל האמור, אני סבור שקיימת עילית מעצר שעוניינה מסוכנות משמעותית, בהינתן העבירה שבזה מדובר כאן ואופן ביצועה הנטען. כך במיוחד בעניינו של המשיב 1, אשר לחובתו גם עבר פלילי הכלול במספר הרשעות קודמות בעבירות שוד בניסיבות מחמירות ועבירות נוספות.
- .9. במצב הדברים בכללתו ובתתי משקל מסוים גם לסלחה שעלייה מדוחה בהשלמת הטיעון בכתב שהגיש סניגורו של המשיב 2 (ב-16.11.11), דעתו היא כי ההחלטה המתאימה בשלב זה היא לקבוע כי שני המשיבים יעצרו עד תום ההליכים, אך לצד קביעה זו, לא לחסום את האפשרות של מעצר בפקא"ל או של שחרור בתנאים. בהמשך לכך יוזמנו עתה תסקרי מעצר על אודות שני המשיבים, תוך קביעה שתסקיר חייבי לגבי מי מהם עשוי לשמש תשתיית להגשת בקשה שלו לעיון חוזר.

10. השורה התחתונה של החלטה זו היא אפוא שמעצרם של שני המשיבים מוארך עד תום

עמוד 3

**הHALICIM בת.פ. 17093-11-16 ועם זאת, שירות המבחן למבוגרים מתבקש להכין תסקיריו
מעצבר על אודות שני המשיבים עד 5.12.16 ותסקרו חובי בעניינו של מי מהם עשוי לשמש
תשתיית להגשת בקשה שלו לעיון חוזר בהחלטת המעצר.**

ניתנה היום, י"ד בחשוון תשע"ז, 15 בנובמבר 2016, במעמד הנוכחים.

רפאל יעקבי, שופט